

บทที่ ๓

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

๑. วัสดุและอุปกรณ์

๑.๑ พืชทดลอง คือ ว่านแสงอาทิตย์ จากศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่

หัวของว่านแสงอาทิตย์ที่ใช้ศึกษาทดลอง มี ๓ ขนาดคือ หัวที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.01-6.00 6.01-7.00 และ 7.01-8.00 ซม

๑.๒ วัสดุและอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการปลูกและขยายพันธุ์พืชทดลอง

๑.๒.๑ วัสดุปลูก คือ ดิน ขี้เล้าแกลง และเปลือกถั่ว ในอัตราส่วน 2:1:1

๑.๒.๒ ถุงพลาสติกสีดำ ขนาดกว้าง 6 นิ้ว

๑.๒.๓ วัสดุเพาะชำ คือ ทรายและขี้เล้าแกลง ในอัตราส่วน 1:1

๑.๒.๔ กระเบษพลาสติก

๑.๒.๕ สายยางรดน้ำพร้อมฝักบัว

๑.๒.๖ ถุงกระดาษ

๑.๒.๗ พู่กัน

๑.๒.๘ อุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ มีด ไม้บรรทัด เวอร์เนียคลิปเปอร์ เครื่องซั่งไฟฟ้า เชือกสีต่างๆ และ กล้องถ่ายรูป

๑.๓ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา

๑.๓.๑ ขวดพลาสติกขนาดเล็ก และหลอดแก้ว (vial) สำหรับใส่น้ำยาเคมี และเนื้อเยื่อตัวอย่าง

๑.๓.๒ ตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ระดับ 56 °ซ

๑.๓.๓ เครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบล็อกหมุน (rotary microtome)

๑.๓.๔ แท่งไม้ขนาด 3.5 ลบ.ซม ที่ผ่านการต้มให้อ่อนตัวในพาราฟิน

๑.๓.๕ แผ่นสไลด์พร้อมแผ่นปิดสไลด์

๑.๓.๖ แผ่นความร้อนสำหรับอุ่นสไลด์

๑.๓.๗ ขวดแก้วสำหรับย้อมสีเนื้อเยื่อ

1.3.8 กล้องจุลทรรศน์ พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ

1.3.9 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ตะเกียงแอลกอฮอล์ เงินเงี่ย และใบมีดโกน เป็นต้น

1.4 สารเคมีในการเตรียมเนื้อเยื่อพิช เพื่อการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา (กฎคล, 2528)

1.4.1 น้ำยาสำหรับฆ่าและรักษาสภาพเซลล์ (killing and fixing solution) คือ น้ำยา FAA (formalin-aceto-alcohol) ซึ่งประกอบด้วยสารเคมีในอัตราส่วนต่อไปนี้

ethyl alcohol	50	㎖
glacial acetic acid	5	㎖
formalin	10	㎖
น้ำกลั่น	35	㎖

1.4.2 น้ำยาสำหรับดึงน้ำออกจากเซลล์ (dehydrating solution)

น้ำยามีส่วนผสมของ ethyl alcohol และ tertiary butyl alcohol (TBA) ในอัตราส่วนต่างกัน ตั้งแต่ระดับ 70 % จนถึง 100 % ของแอลกอฮอล์ ดังแสดงส่วนผสมและอัตราส่วนของสารเคมีไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ส่วนผสมและอัตราส่วนของสารเคมีในน้ำยาที่ใช้สำหรับดึงน้ำออกจากเซลล์

สารเคมี	อัตราส่วน			
	70%	85%	95%	100%
ethyl alcohol (95%)	50	50	50	-
absolute ethyl alcohol	-	-	-	25
TBA	20	35	50	75
น้ำกลั่น	30	75	-	-

1.4.3 สารตัวกลางที่ใช้สำหรับฝังเนื้อเยื่อเพื่อการตัด (embedding media) ได้แก่ Paraplast

1.4.4 น้ำยาเย็บเนื้อเยื่อให้ติดบนแผ่นสไลด์ (adhesive) ได้แก่ albumin

1.4.5 น้ำยาทำให้เนื้อเยื่อใส (clearing reagent) ได้แก่ xylol

1.4.6 สีสังเคราะห์สำหรับข้อมสีเนื้อยื่นคือ Delafield's hematoxylin ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมดังต่อไปนี้

aluminium sulfate $[Al_2(SO_4)_3 \cdot 15H_2O]$	400	มล
hexatomylan	4	กรัม
95% ethyl alcohol	25	มล
methyl alcohol	100	มล
glycerol	100	มล

1.4.7 สารตัวกลางสำหรับปิดแผ่นสไลด์ ได้แก่ Canada balsam (Merck)

1.5 สารเคมีที่ใช้ในการศึกษาการออกของละอองเกสร

1.5.1 mineral stock solution

H_3BO_3	0.10	กรัม
$Ca(NO_3)_2 \cdot 4H_2O$	0.30	กรัม
$MgSO_4 \cdot 7H_2O$	0.20	กรัม
KNO_3	0.10	กรัม
ละลายในน้ำ	100	มล

1.5.2 culture solution

mineral stock solution	1	มล
sucrose	0.1 0.2 หรือ 0.5	กรัม
น้ำ	9	มล

2 วิธีการทดลอง

2.1 การขยายพันธุ์จากเมล็ด

การศึกษาในหัวข้อนี้ แบ่งออกเป็นการศึกษาทดลองย่อย 5 การทดลอง คือ ศึกษาการสร้างและการเจริญเติบโตของเกรสรตัวผู้และเกรสรตัวเมีย ความสามารถในการออกของละอองเกสร การเก็บรักษาละอองเกสร การผสมเกสร และ การเพาะเมล็ดของว่านแสลงอาทิตย์ โดยมีวิธีการทดลองดังต่อไปนี้

2.1.1 การสร้างและการเจริญเติบโตของเกษตรตัวผู้และเกษตรตัวเมีย

ปลูกหัววันแสงอาทิตย์บนดินที่มีอุณหภูมิ 6.01 – 7.00 ชั่วโมง ในฤดูคำ อุณหภูมิ 1 หัวเลี้ยงไว้ภายในโรงเรือนพรางแสงเพื่อให้ได้ช่องทางเดินที่มีความกว้างต่างกัน เก็บตัวอย่างดอกที่มีอายุการเจริญเติบโตแตกต่างกัน ตั้งแต่ระยะที่เริ่มสร้างจนกระทั่งระยะที่ดอกเจริญเติบโตเต็มที่มาศึกษาการสร้างและการเจริญเติบโตของเกษตรทั้ง 2 ชนิด การเก็บตัวอย่างดอกอ่อนที่มีขนาดเล็กนั้น เก็บจากช่อดอกซึ่งกำลังมีการเจริญเติบโตภายในหัวในช่วงของการพักตัวของหัว ส่วนดอกที่มีขนาดใหญ่และมีการเจริญเติบโตเต็มที่แล้วนั้นเก็บจากช่อดอกที่มีการเจริญเติบโตเหนือคืน

การศึกษาในหัวข้อนี้เป็นการศึกษาเนื้อเยื่อของดอกที่นำไปตัดตามยาวและตามหางโดยใช้เทคนิค paraffin embedding ตามวิธีการของ Johansen (1940) โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1.1 เก็บตัวอย่างชิ้นส่วนที่ต้องการศึกษานี้เนื้อเยื่อใส่ลงในขวดแก้วที่บรรจุน้ำยา FAA

2.1.1.2 ดึงน้ำออกจากเซลล์ของเนื้อเยื่อโดยผ่านเนื้อเยื่อที่ทำการตึงและรักษาสภาพเซลล์แล้วนั้นลงในน้ำยาที่ใช้ในการดึงน้ำออกจากเซลล์ตามลำดับ จากน้ำยา-rate ที่ 1 ไปจนถึงระดับที่ 5 ของน้ำยาที่ก่อตัวไว้ในข้อ 1.4.2 จากนั้นนำเนื้อเยื่อไปผ่าน TBA บริสุทธิ์อีกหนึ่งครั้ง ในแต่ละขั้นตอนใช้เวลา 6-12 ชั่วโมง

2.1.1.3 แทรกพาราฟินให้ซึมเข้าเนื้อเยื่อ โดยนำเนื้อเยื่อไปแช่ลงในส่วนผสมของพาราฟินเหลวและ TBA อัตราส่วน 1:1 แซ่ที่ 1 คืน หลังจากนั้นนำเนื้อเยื่อลงแขวนพาราฟินที่หลอมไว้ในถุงที่มีอุณหภูมิ 56 °C นาน 2-3 วัน

2.1.1.4 ฝังชิ้นส่วนเนื้อเยื่อใน Paraplast ในขณะที่ฝังเนื้อเยื่อ ใช้เข็มเขียวยื่นในมีดลับไฟให้ร้อนໄล่ฟองอากาศที่อยู่ในพาราฟินออกให้หมด พร้อมทั้งจัดเรียงชิ้นส่วนเนื้อเยื่อให้อยู่ในรูปแบบและตำแหน่งที่ต้องการตัด

2.1.1.5 ติดแห้งพาราฟินที่ฝังเนื้อเยื่อแล้วบนแผ่นที่ไม่แล้วนำไปตัด โดยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบส้อมมุน ตัดเนื้อเยื่อหนา 13 – 15 ไมครอน

2.1.1.6 ติดแผ่นริบบอนเนื้อเยื่อบนแผ่นสไลด์ โดยใช้ adhesive ขณะที่วางแผ่นสไลด์บนแผ่นให้ความร้อน เมื่อแผ่นริบบอนติดแน่นบนแผ่นสไลด์ดีแล้วจึงนำไปผ่าน xylool เพื่อลดลายพาราฟินออกก่อนนำไปปั้มน้ำ

2.1.1.7 ข้อมูลนี้เนื้อเยื่อคือวายสี Delafield's hematoxylin

2.1.1.8 ปิดแผ่นสไลด์หลังจากสีแห้งแล้ว โดยใช้ Cannada blasam เป็นตัวปิดแผ่นสไลด์ควร

2.1.1.9 นำเนื้อเยื่อไปศึกษา และบันทึกภาพให้กล้องจุลทรรศน์

2.1.2 ความสามารถในการออกของละองเกสร

เก็บละองเกสรที่แก่เต็มที่จากออกของต้นว่านแสลงอาทิตย์ที่เจริญเติบโตจากหัวบนหาดเดียว กันกับที่ใช้ใน 2.1 เก็บละองเกสรจากอับละองเกสรในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน 4 ช่วงเวลาคือ 7.01 – 8.00 8.01 – 9.00 9.01- 10.00 และ 10.01 – 11.00 นาฬิกา (น) นำเกสรเหล่านี้มาทดสอบความออกและบันทึกเปอร์เซ็นต์การออกตามวิธีการของอดิศร (2539) โดยใช้ความเข้มข้นของน้ำตาลในอาหารเลี้ยงแตกต่างกันคือ 1 2 และ 5 % วางแผนการทดลองแบบปัจจัยร่วมในสุ่มสมบูรณ์ มี 4 ชั้นในแต่ละกรรมวิธี

2.1.3 การเก็บรักษาละองเกสร

ศึกษาความเป็นไปได้ของการเก็บรักษาละองเกสรที่อุณหภูมิห้อง (25°C - 28°C) และที่อุณหภูมิ 5°C โดยการนำละองเกสรที่แก่เต็มที่มาเก็บไว้ใน petri dish ปิดฝ่าและใช้เทปติดให้แน่น นำ petri dish ไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิทั้ง 2 ระดับดังกล่าวข้างต้นหลังจากนั้นนำละองเกสรออกมากทดสอบความออกและบันทึกความสามารถในการออกทุกๆ 3 วัน จนกระทั่งเปอร์เซ็นต์การออกเท่ากับศูนย์ วางแผนการทดลองแบบปัจจัยร่วมในสุ่มสมบูรณ์ มี 6 ชั้นในแต่ละกรรมวิธี

2.1.4 การพัฒนาการ

ปลูกหัวว่านแสลงอาทิตย์ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 7.01 - 8.00 ซม จำนวน 120 หัว ลงในถุงพลาสติกสีดำ เลี้ยงไว้ใต้โรงเรือนพรางแสง เมื่อถึงระยะที่ดอกบานจึงพัฒนาการในช่วงเวลาแตกต่างกัน 4 ช่วง คือ 7.00 - 8.00 น. 8.00 - 9.00 น. 9.00 - 10.00 น. และ 10.00 - 11.00 น. การพัฒนาการทำ 2 แบบคือ พัฒนาด้วยการตัดหัวออกในช่วงออกดอกเดียวกัน และ พัฒนาด้วยการหัวงาช่วงออกดอก โดยพัฒนาช่วงเวลาละ 15 ตัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์

การเตรียมดอกที่ใช้เป็นดอกตัวเมียทำในระยะออกตูม ทำหมันดอก โดยใช้กรรไกรตัดเกสรตัวผู้ออก หลังจากนั้นคลุมดอกนี้ด้วยถุงกระดาษไนลอนบีบด้วยคลิปหนีบกระดาษ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของละองเกสรจากต้นอื่น ดอกที่ใช้เป็นดอกตัวผู้นี้ใช้ถุงกระดาษไนลอนซ่อนกัน

พัฒนาการในช่วงระยะเวลาที่ระบุไว้แล้วข้างต้น เก็บละองเกสรที่แก่จากอับละองเกสรที่แตกแล้วของดอกตัวผู้ ใช้ผู้กันแตะละองเกสร แต้มลงบนยอดเกสรตัวเมีย ล้างผู้กันด้วยแอลกอฮอล์ทุกครั้งเมื่อเปลี่ยนคู่พัฒนา

หลังจากการพัฒนาติดตามการเจริญเติบโตของรังไข่ของดอกที่ได้รับการพัฒนาโดยนำรังไข่ของดอกดังกล่าวมาศึกษาเนื้อเยื่ออโดยวิธี parafin embedding ตัดรังไข่ที่มีอายุการเจริญเติบโต

แตกต่างกันตามยาวและตามขาวเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของไข่อ่อนภายในรังไข่ในขณะเดียว กันบันทึกขนาดของรังไข่เมื่อรังไข่ขยายขนาดออกมากพอที่จะบันทึกความแตกต่างได้

บันทึกความสามารถในการติดเมล็ดของว่านแหงอาทิตย์ และบันทึกจำนวนวันนับจากวันที่ผสมเกสร จนกระทั่งเมล็ดแก่

2.1.5 การเพาะเมล็ด

เก็บเมล็ดที่แก่แล้วจากต้นที่ผสมคิด ทดสอบเพาะเมล็ดในวัสดุเพาะและบันทึกความสามารถในการงอกของเมล็ด

2.2 การขยายพันธุ์จากหัว

การศึกษาในหัวข้อนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการขยายพันธุ์ว่านแหงอาทิตย์จากหัวโดยการผ่าหัวที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.01 - 6.00 ซม แบบ bulb cutting และ basal cutting แล้วนำชิ้นแบ่งเหล่านั้นไปชำในวัสดุเพาะ คือ ทรายและขี้ดี๊ด๊ากลบ ในอัตราส่วน 1:1 นำระบบชำไปวางไว้ใต้โรงเรือนพรางແลือติดตามและบันทึกการเกิดหัวย่อย

2.2.1 การผ่าหัวแบบ bulb cutting

ผ่าหัวตามยาวด้วยมีดให้ผ่านจุดศูนย์กลางของหัว แบ่งหัวออกเป็น 4 6 และ 8 ชิ้น นำชิ้นแบ่งเหล่านั้นไปทำชำในวัสดุเพาะชำ

2.2.2 การผ่าหัวแบบ basal cutting

การผ่าหัวแบบ basal cutting ทำ 3 วิธี คือ scooping โดยเป็นการนำหัวไปคว้านเอาส่วนฐานหัวออกจนหมด ด้วยมีดคว้าน scoring โดยการบากฐานหัวและให้รอยมีดลึกลงไปให้ผ่าน basal plate สัมผัสส่วนปลายของฐานหัวและบางหัวออกเป็นร่อง 3 ร่องโดยให้มีจุดศูนย์กลางของร่องผ่านกัน และ coring ซึ่งเป็นการเจาะเอาฐานหัวที่บริเวณกลางออกແลือดึงเนื้อเยื่อของฐานหัวบริเวณนั้นออกโดยให้ปลายมีดตัดออกไปด้วย เมื่อทำให้หัวเกิดแพลง ตามวิธีการทั้ง 3 วิธี แล้วนำหัวเหล่านั้นไปชำในวัสดุเพาะชำ ตั้งระบบไว้ภายนอกโรงเรือนพรางແลง ติดตามและบันทึกการเกิดหัวย่อยของหัวที่ทำการอยแพลงไว้เหล่านั้น

อุปกรณ์ที่ใช้ผ่าหัวผ่านการทำความสะอาด โดยการแช่แอลกอฮอล์และหัวที่ผ่าแล้วผ่านการแช่ในสารละลาย Benlate เพื่อป้องกันเชื้อรา ก่อนที่จะนำไปชำในวัสดุชำ

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Complete Randomized Design) มีกรรมวิธี 3 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 5 ชั้น

บันทึกข้อมูลของการเกิดหัวย่อของนรอยแพลงของหัวที่ผ่าโดยวิธีทั้ง 3 วิธี โดยบันทึกจำนวนวันตั้งแต่ชำหัวจนกระทั่งมีการแทงตันอ่อนขึ้นมาเหนือวัสดุชำ เมื่อตันอ่อนเริ่มเดินโถเข็งแรงดีและพร้อมที่จะย้ายปลูกแล้ว จึงบุคบ้านมาพร้อมกับบันทึกข้อมูลผลผลิตของหัวย่อปีในแต่ละกรรมวิธี ในเบื้องต้นจำนวนของหัวย่อต่อชั้นแบ่งและต่อหัวเดิม และขนาดและน้ำหนักของหัวย่อ